ਸੰਥਿਆ ਕੁਚਜੀ, ਸੁਚਜੀ, ਗੁਣਵੰਤੀ।

ਗੁਰਬਾਣੀ ਪਾਠ	ਉਚਾਰਨ ਸੇਧ	ਉਚਾਰਨ ਤੇ ਬਿਸ਼ਰਾਮ ਸੇਧ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ
ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥		"ਪ੍ਰਸਾਦਿ" ਦਾ ਉਚਾਰਨ "ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ" ਕਰਨਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ, ਮਹਲਾ ੧, ਕੁਚਜੀ ॥	ਕੁਚੱਜੀ	ਬਾਣੀ ਦਾ ਨਾਂ "ਕੁਚਜੀ" ਹੈ।
ਮੰਞੁ ਕੁਚਜੀ, ਅੰਮਾਵਣਿ ਡੋਸੜੇ, ਹਉ, ਕਿਉ ਸਹੁ ਰਾਵਣਿ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥	ਡੋਸ਼ੜੇ, ਹਉਂ, ਕਿਉਂ, ਸ਼ਹੁ, ਜਾਉਂ	੧. "ਡੋਸ਼ੜੇ" ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਦੋਸ਼। ਲਹਿੰਦੀ ਬੋਲੀ ਵਿਚ ਅਕਸਰ "ਦ" ਦੀ ਥਾਂ ਤੇ "ਡ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ੨. "ਅਮਾਵਣਿ" ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦੇ (ਜੋ ਸਮਾਵਣ ਨਾ)।
ਇਕ ਦੂ ਇਕਿ ਚੜੰਦੀਆ, ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ, ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥	ਦੂੰ, ਚੜੰਦੀਆਂ, ਨਾਂਉਂ	ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀਆਂ ਪਿਆਰੀਆਂ ਇਕ ਤੋਂ ਇਕ ਬਿਹਤਰ ਹਨ; ਕਉਣ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਕਰੇ।
ਜਿਨ੍ਹੀ ਸਖੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ, ਸੇ ਅੰਬੀ ਛਾਵੜੀਏਹਿ ਜੀਉ ॥	ਜਿਨੀਂ, ਸਖੀਂ, ਸ਼ਹੁ, ਛਾਂਵੜੀਏਹਿ	ਜਿਨਾਂ ਸਖੀਆਂ ਨੇ ਪਤੀ (ਪਰਮਾਤਮਾ) ਨੂੰ ਮਾਣਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇੰਝ ਸੁਖੀ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਗਰਮੀਆਂ ਵਿਚ ਅੰਬੀਆਂ ਦੀ ਛਾਂਵੇਂ ਸੁਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਸੇ ਗੁਣ ਮੰਞੁ ਨ ਆਵਨੀ, ਹਉ ਕੈ ਜੀ ਦੋਸ ਧਰੇਉ ਜੀਉ ॥	ਹਉਂ, ਦੋਸ਼, ਧਰੇਉਂ	ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਸੁਹਾਗਣਾਂ ਵਾਲੇ ਗੁਣ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਨਹੀ ਆਉਂਦੇ, ਮੈਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਦੇਵਾਂ (ਆਪਣੇ ਦੁਖ ਦਾ)।
ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਵਿਥਰਾ, ਹਉ ਕਿਆ ਕਿਆ ਘਿਨਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥	ਵਿਥਰਾਂ, ਹਉਂ, ਘਿਨਾਂ, ਨਾਂਉਂ	ਵਿਥਰਾ = ਬਿਆਨ ਕਰਾਂ; ਘਿਨਾਂ = ਲਵਾਂ।
ਇਕਤੁ ਟੋਲਿ ਨ ਅੰਬੜਾ, ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਤੇਰੈ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥	ਅੰਬੜਾਂ, ਹਉਂ, ਜਾਉਂ	
ਸੁਇਨਾ, ਰੁਪਾ ਰੰਗੁਲਾ, ਮੋਤੀ ਤੈ ਮਾਣਿਕੁ ਜੀਉ ॥		
ਸੇ ਵਸਤੂ ਸਹਿ ਦਿਤੀਆ, ਮੈ ਤਿਨ੍ ਸਿਉ ਲਾਇਆ ਚਿਤੁ ਜੀਉ ॥	ਸ਼ਹਿ, ਦਿਤੀਆਂ, ਮੈਂ, ਸਿਉਂ	ਜੋ ਸ਼ਾਹ ਨੇ ਦਾਤਾਂ ਦਿਤੀਆਂ ਹਨ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਆਪਣਾ ਚਿੱਤ ਲਾ ਲਿਆ ਹੈ ਭਾਵ ਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਭੁਲ ਗਈ ਹਾਂ।
ਮੰਦਰ ਮਿਟੀ ਸੰਦੜੇ, ਪਥਰ ਕੀਤੇ ਰਾਸਿ ਜੀਉ ॥	ਪੱਥਰ	
ਹਉ ਏਨੀ ਟੋਲੀ ਭੁਲੀਅਸੁ, ਤਿਸੁ ਕੰਤ, ਨ ਬੈਠੀ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥	ਹਉਂ	ਮੈਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦਿਤੀਆਂ ਦਾਤਾਂ ਵਿਚ ਫੱਸ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਹੀ ਗਈ ਤੇ ਉਸ ਕੰਤ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਜੁੜ ਕੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਬੈਠੀ।

ਸੰਥਿਆ ਕੁਚਜੀ, ਸੁਚਜੀ, ਗੁਣਵੰਤੀ।		
ਗੁਰਬਾਣੀ ਪਾਠ	ਉਚਾਰਨ ਸੇਧ	ਉਚਾਰਨ ਤੇ ਬਿਸ਼ਰਾਮ ਸੇਧ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ
ਅੰਬਰਿ ਕੁੰਜਾ ਕੁਰਲੀਆ, ਬਗ ਬਹਿਠੇ ਆਇ ਜੀਉ ॥	ਕੂੰਜਾਂ, ਕੁਰਲੀਆਂ	ਅਸਮਾਨ ਵਿਖੇ ਕੁਰਲ-ਕਰਲ (ਕੁਰਲੀਆ) ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਕੂੰਜਾਂ ਹਨ ਭਾਵ ਗੁਣ ਰੂਪੀ ਕੂਜਾਂ ਦੂਰ ਚਲੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਤੇ ਅਉਗਣ ਰੂਪੀ ਬੱਗ (ਪਖੰਡੀ ਪੰਖੀ) ਆ ਬੈਠੇ ਹਨ।
ਸਾਧਨ ਚਲੀ ਸਾਹੁਰੈ, ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸੀ, ਅਗੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥		੧. ਗੁਣਹੀਣ ਜੀਵ-ਇਸਤ੍ਰੀ (ਸਾਧਨ) ਪਰਲੋਕ (ਸਾਹੁਰੈ) ਵਿਖੇ ਭਾਵ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ ਕੀ ਮੂੰਹ ਦਿਖਾਵੇਗੀ? ੨. "ਸਾਧਨ" ਨੂੰ "ਸਾ ਧਨ" ਪੜਨਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। "ਸਾਧਨ" ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ "ਇਸਤ੍ਰੀ" ਤੇ "ਸਾ ਧਨ" ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ "ਉਹ ਇਸਤ੍ਰੀ"
ਸੁਤੀ ਸੁਤੀ ਝਾਲੁ ਥੀਆ, ਭੁਲੀ ਵਾਟੜੀਆਸੁ ਜੀਉ ॥		ਸੁਤੀ ਸੁਤੀ ਨੂੰ ਦਿਨ (ਝਾਲ) ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਭਾਵ ਬੁਢੇਪਾ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਸੋਹਣੇ ਆਤਮਕ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਭੁਲੀ ਹੀ ਰਹੀ।
ਤੈ ਸਹ ਨਾਲਹੁ ਮੁਤੀਅਸੁ, ਦੁਖਾ ਕੂੰ ਧਰੀਆਸੁ ਜੀਉ ॥	ਤੈਂ, ਸ਼ਹ, ਨਾਲਹੁੰ	ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲੋਂ, ਹੇ ਸ਼ਹ, ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਹਾਂ ਤੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਦੁਖਾਂ ਦਾ ਹੀ ਰੂਪ ਹੋ ਗਈ ਹਾਂ ਭਾਵ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹਾਂ। ੨. "ਧਰੀਆਸੁ" ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ, ਰੂਪ ਹੋ ਜਾਣਾ।
ਤੁਧੁ ਗੁਣ, ਮੈ ਸਭਿ ਅਵਗਣਾ, ਇਕ, ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥		ਇਕ ਨਾਨਕ ਦੀ ਅਰਦਾਸਿ ਹੈ, ਕਿ ਤੇਰੇ ਵਿਚ ਸਭ ਗੁਣ ਹਨ ਤੇ ਸਭ ਅਉਗੁਣ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਹਨ ਪਰ...
ਸਭਿ ਰਾਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ, ਮੈ ਡੋਹਾਗਣਿ ਕਾਈ ਰਾਤਿ ਜੀਉ ॥੧॥	ਰਾਤੀਂ, ਸੋਹਾਗਣੀਂ	ਸਭ ਸੁਹਾਗਣ੍ਹਾਂ ਰੱਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਕਿਤੇ ਇਕ ਰਾਤਿ ਮੈਨੂੰ ਦੁਹਾਗਣ ਨੂੰ ਵੀ ਬਖਸ਼।
ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧, ਸੁਚਜੀ ॥	ਸੁਚੱਜੀ	ਬਾਣੀ ਦਾ ਨਾਂ "ਸੁਚਜੀ" ਹੈ।
ਜਾ ਤੂ, ਤਾ ਮੈ ਸਭੁ ਕੋ, ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ਜੀਉ ॥	ਜਾਂ, ਤਾਂ, ਮੈਂ	ਜਦ ਤੂੰ (ਮੇਰੇ ਵੱਲ) ਹੋਵੇਂ ਤਾਂ ਸਭ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਤੂੰ ਹੀ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬ ਹੈਂ ਤੇ ਤੂੰ ਹੀ ਮੇਰੀ ਪੂੰਜੀ ਹੈਂ।
ਤੁਧੁ ਅੰਤਰਿ, ਹਉ ਸੁਖਿ ਵਸਾ, ਤੂੰ ਅੰਤਰਿ ਸਾਬਾਸਿ ਜੀਉ ॥	ਹਉਂ, ਵਸਾਂ, ਸ਼ਾਬਾਸ਼ਿ	ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰਿ ਵੱਸਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੁਖੀ ਵੱਸਦਾ ਹਾਂ ਤੇ ਸਭ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਬਾਸ਼ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਆਦਰ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸੰਥਿਆ ਕੁਚਜੀ, ਸੁਚਜੀ, ਗੁਣਵੰਤੀ।		
ਗੁਰਬਾਣੀ ਪਾਠ	**ਉਚਾਰਨ ਸੇਧ**	**ਉਚਾਰਨ ਤੇ ਬਿਸ਼ਰਾਮ ਸੇਧ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ**
ਭਾਣੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈਆ, ਭਾਣੈ ਭੀਖ ਉਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥	ਵਡਾਈਆਂ	
ਭਾਣੈ ਥਲ ਸਿਰਿ ਸਰੁ ਵਹੈ, ਕਮਲੁ ਫੁਲੈ ਆਕਾਸਿ ਜੀਉ ॥	ਆਕਾਸ਼ਿ	ਭਾਣੇ ਵਿਚ ਹੀ ਥਲ ਤੇ ਸਰ ਭਾਵ ਪਾਣੀ ਚਲਦਾ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕਮਲ ਫੁਲ ਅਸਮਾਨ ਵੱਲ ਉਠ ਖਲੋਂਦਾ ਹੈ।
ਭਾਣੈ ਭਵਜਲੁ ਲੰਘੀਐ, ਭਾਣੈ ਮੰਝਿ ਭਰੀਆਸਿ ਜੀਉ ॥		
ਭਾਣੈ ਸੋ ਸਹੁ ਰੰਗੁਲਾ, ਸਿਫਤਿ ਰਤਾ ਗੁਣਤਾਸਿ ਜੀਉ ॥	ਸ਼ਹੁ, ਰੱਤਾ	
ਭਾਣੈ ਸਹੁ ਭੀਹਾਵਲਾ, ਹਉ ਆਵਣਿ ਜਾਣਿ ਮੁਈਆਸਿ ਜੀਉ ॥	ਸ਼ਹੁ, ਹਉਂ	
ਤੂ ਸਹੁ ਅਗਮੁ ਅਤੋਲਵਾ, ਹਉ ਕਹਿ ਕਹਿ ਢਹਿ ਪਈਆਸਿ ਜੀਉ ॥	ਸ਼ਹੁ, ਅਗੱਮ, ਹਉਂ	
ਕਿਆ ਮਾਗਉ, ਕਿਆ ਕਹਿ ਸੁਣੀ, ਮੈ ਦਰਸਨ ਭੁਖ ਪਿਆਸਿ ਜੀਉ ॥	ਮਾਗਉਂ, ਦਰਸ਼ਨ	
ਗੁਰ ਸਬਦੀ, ਸਹੁ ਪਾਇਆ, ਸਚੁ, ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥੨॥	ਸ਼ਬਦੀ, ਸ਼ਹੁ,	
ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫, ਗੁਣਵੰਤੀ ॥		੧. ਬਾਣੀ ਦਾ ਨਾਂ "ਗੁਣਵੰਤੀ" ਹੈ। ੨. 'ਪਹਿਲੀਆਂ ੬ ਪੰਕਤੀਆਂ ਵਿਚ ਜਗਿਆਸੂ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ; ਉਸ ਤੋਂ ਅਗਲੀਆਂ ੪ ਪੰਕਤੀਆਂ ਪੁੱਜੇ ਹੋਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਹੈ ਤੇ ਅਖੀਰਲੀਆਂ ੩ ਪੰਕਤੀਆਂ ਜਗਿਆਸੂ ਵਲੋਂ ਸ਼ੁਕਰਾਨਾ ਹੈ, ਰਸਤਾ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ।
ਜੋ ਦੀਸੈ ਗੁਰਸਿਖੜਾ, ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥	ਲਾਗਉਂ, ਪਾਇਂ	ਪਾਇਂ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪੈਰ, ਚਰਨ।
ਆਖਾ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ, ਗੁਰੁ ਸਜਣੁ ਦੇਹਿ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥	ਆਖਾਂ	ਉਸ ਪਿਆਰੇ ਗੁਰਸਿਖ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀ ਬਿਰਥਾ ਦੱਸਾਂ ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂ ਕਿ ਮੈਂਨੂੰ ਗੁਰ ਸਜਣ ਮਿਲਾ ਦੇ।
ਸੋਈ ਦਸਿ ਉਪਦੇਸੜਾ, ਮੇਰਾ ਮਨੁ, ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥	ਉਪਦੇਸ਼ੜਾ, ਕਾਹੂੰ	
ਇਹੁ ਮਨੁ, ਤੈ ਕੂੰ ਡੇਵਸਾ, ਮੈ ਮਾਰਗੁ ਦੇਹੁ ਬਤਾਇ ਜੀਉ ॥	ਤੈਂ, ਕੂੰ, ਡੇਵਸਾਂ, ਮੈਂ	
ਹਉ ਆਇਆ ਦੂਰਹੁ ਚਲਿ ਕੈ, ਮੈ ਤਕੀ ਤਉ ਸਰਣਾਇ ਜੀਉ ॥	ਹਉਂ, ਦੂਰਹੁੰ, ਮੈਂ, ਤੱਕੀ, ਸ਼ਰਣਾਇ	ਮੈਂ ਦੂਰੋਂ ਚੱਲ ਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ (ਭਾਵ ਕਈ ਜੂਨੀਆਂ ਭੋਗ ਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ) ਤੇ ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੇਰੀ ਸਰਣ ਤੱਕੀ ਹੈ।
ਮੈ ਆਸਾ ਰਖੀ ਚਿਤਿ ਮਹਿ, ਮੇਰਾ ਸਭੋ ਦੁਖੁ ਗਵਾਇ ਜੀਉ ॥		ਮੈਂ ਚਿੱਤ ਵਿਚ ਆਸ ਰੱਖੀ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਸਭੋ ਦੁਖ ਤੂੰ ਗਵਾ ਦੇਵੇਂਗਾ ਜੀ।

ਸੰਥਿਆ ਕੁਚਜੀ, ਸੁਚਜੀ, ਗੁਣਵੰਤੀ।		
ਗੁਰਬਾਣੀ ਪਾਠ	ਉਚਾਰਨ ਸੇਧ	ਉਚਾਰਨ ਤੇ ਬਿਸ਼ਰਾਮ ਸੇਧ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ
ਇਤੁ ਮਾਰਗਿ ਚਲੇ ਭਾਈਅੜੇ, ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥		ਹੁਣ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: 'ਹੇ ਭਾਈ, (ਜੇ ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਨੀ ਹੈ) ਤਾਂ ਇਸ ਮਾਰਗਿ ਚੱਲ ਕਿ ਜੋ ਵੀ ਗੁਰੂ ਕਹੇ, ਉਹੋ ਕੰਮ ਕਰ।
ਤਿਆਗੇਂ ਮਨ ਕੀ ਮਤੜੀ, ਵਿਸਾਰੇਂ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਜੀਉ ॥	ਮੱਤੜੀ	ਜੇ ਤੂੰ ਮਨ ਦੀ ਮਾੜੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗ ਦੇਵੇਂ ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਪਿਆਰ ਵਿਸਾਰ ਦੇਵੇਂ...
ਇਉ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸਾਵੜਾ, ਨਹ ਲਗੈ ਤਤੀ ਵਾਉ ਜੀਉ ॥	ਇਉਂ, ਪਾਵਹਿਂ, ਦਰਸ਼ਾਵੜਾ, ਤੱਤੀ	ਤਾਂ ਇੰਜ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੈਨੂੰ ਹਰੀ ਦਾ ਦਰਸ਼ਾਵੜਾ (ਸੋਹਣਾ ਦਰਸ਼ਨ) ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਤੇ ਕਦੇ ਤੱਤੀ ਹਵਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਗੇਗੀ।
ਹਉ ਆਪਹੁ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣਦਾ, ਮੈ ਕਹਿਆ ਸਭੁ ਹੁਕਮਾਉ ਜੀਉ ॥	ਹਉਂ, ਆਪਹੁਂ, ਮੈਂ	ਮੈਂ ਆਪਿ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ, ਜੋ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ।
ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਆ, ਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਕੀਆ ਪਸਾਉ ਜੀਉ ॥	ਖ਼ਜ਼ਾਨਾ, ਬਖ਼ਸ਼ਿਆ	ਇਸ ਪੰਕਤੀ ਤੋਂ ਜਗਿਆਸੂ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰਾਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: ਇਸ ਪੰਕਤੀ ਵਿਚ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਹਰੀ ਨੇ ਭਗਤੀ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਬਖਸ਼ ਦਿਤਾ।
ਮੈ ਬਹੁੜਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖੜੀ, ਹਉ ਰਜਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਜੀਉ ॥	ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ, ਭੁੱਖੜੀ, ਹਉਂ, ਰੱਜਾ	
ਜੋ ਗੁਰ ਦੀਸੈ ਸਿਖੜਾ, ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥੩॥	ਲਾਗਉਂ, ਪਾਇਂ	